

בועה של שקט

האדריכל פיצו קדם עיצב דירת פנטהאוז בחיפה, ניקה את כל הרעש ויצר אווירת רוגע, בסגנון מדיטטיבי. דלתות הזזה מנייר אורז, קירות אודיו חלקים, חדר רחצה מזכוכית, תאורה מוקפדת, וכל זה נשקף לנוף מפרץ חיפה בחלונות גדולים, באין מפריע. שלח לי שקט בקופסה, ביקשה המשוררת יונה וולך. בבקשה

מאת: סוניה סתיו צילום: עמית גרון

הבית, שנוהה אחר עיצוב שקט ומרגיע. "מדיטטיבית", מגדיר קדם את האווירה. הוא לא אוהב את ההגדרה "סגנון יפאני", אולי בשל האינפלציה שהסגנון הזה סובל ממנה, עד אובדן זהות. קדם ניקה את כל הרעש החזותי ויצר חללים נינוחים, בקווים נקיים ביותר, שלא מעמתים אותך עם מערכות ניגודים, צבעים עזים. אין הפרעה.

הפנטהאוז צופה אל מורדות הכרמל ומפרץ חיפה וביום טוב העין יכולה לנדוד עד לראש-הנקרה. אי אפשר להיות שווה נפש לאטרקציות הנוף הזאת והאדריכל השכיל ליצור מעין סימביוזה בין החוץ לפנים, ופתח בנדיבות את כל הפתחים הפונים למרפסת החזיתית בקירות זכוכית גדולים (בלי מסגרות) וגבוהים,

דירת הפנטהאוז שעל רכס הכרמל החיפאי משקפת עיצוב שלם ועגול, תפיסת עולם מגובשת של האדריכל פיצו קדם. לשם כך נחוצה גם בעלת בית מתאימה, שתלך עד הסוף עם הגשמת החלום. הדירה, 160 מ"ר שטחה, נקנתה משופצת במצב טוב, אך לא ענתה על הציפיות של בעלת

למעלה: אי העבודה במטבח משמש כשולחן לאכילה מול הנוף. כיסאות בר במראה דקיק מאפשרים ישיבה של שישה סועדים. הארונות ומכשירי החשמל האינטגרטיביים מחופים באלומיניום, התקרה צבועה בשמן וממנה משתלשלות שתי מנורות מחבלי בד. מימין: מבט מהמקלחון השקוף אל המרפסת הפונה אל הנוף. בעמוד ממול: מעקה זכוכית ולוחות מידרך על חלוקי נחל בגג, ביציאה מחדר האמבטיה

